

La finestra oberta

ÀNGEL
SUBIRATS

Pa i circ

P*anem et circenses* es una expressió llatina que indicava el fet de que els dirigents, per tal d'evitar la crítica del poble, procuraven mantenir aquest distret i sense preocupacions. Això s'aconseguia a base d'accions dirigides a desviar l'atenció sobre la gestió (normalment deficitària) que estaria fent el govern i enfocar-la a altres qüestions més trivials.

A Andorra tindriem alguns fets davant dels quals es podria aplicar a ben segur aquesta expressió.

Per exemple, el ministre de Presidència, Economia i Empresa, Jordi Gallardo, ha tret pit tot anunciant que l'índex del risc de pobresa és més baix que a altres països, però que hi hagi menys risc no implica pas que no hi hagi pobresa, i resulta que cada vegada tenim més gent que pateix per poder arribar a final de mes. Tot i això, davant el fet que la desigualtat sí que és més alta, li resta importància remarcant que no és el mateix desigualtat que pobresa, com si no fos gens important. Recordem que la desigualtat implica, per exemple, que no és el mateix una família que ingressa 11.000 euros al mes junt amb nou que ingresen 1.000 euros, que tenir 10 famílies que ingresin 2.000 euros.

Dissortadament, l'aparició de la Covid-19 ha servit també com a *espectacle* per tapar moltes vergonyes. Mentre escoltem al ministre de Salut, el senyor Martínez-Benazet, de ja fa mesos, fent constar com de bé s'està gestionant la crisi sanitària al país, el senyor Gallardo expo-

sa, sense cap problema, que acomiadar és una necessitat per a algunes empreses, quan el que calia que el Govern fes, davant d'aquesta necessitat, era actuar per redreçar la situació.

Aquest any haurà estat el de l'actuació estel·lar del tàndem DA-Liberals. Ens expliquen que tot va perfecte. La gestió de Govern es porta a terme sense cap mena de complex per part dels seus components, però la justícia està a prop del col·lapse, els preus dels lloguers sense control, i algunes activitats culturals i esportives sota sospita. Ha estat el cas de la Ultra Trail o que, davant la fallida del Cirque du Soleil, es volgués muntar a corre-cuita l'Andorra Mountain Music, amb un pressupost de 820.000 euros. Sortosament, després que Progressistes-SDP ho demanés en roda de premsa dimarts passat, algú ha posat seny i s'ha anul·lat.

D'altra banda el Govern, sense cap mena de mirament, es ven un patrimoni emblemàtic a Brussel·les, amb l'explicació que costa massa diners el manteniment (el lloguer d'un despatx a Brussel·les serà molt

més barat... potser), s'incorpora a l'FMI comportant una despesa de 100 milions d'euros, o fa una adjudicació directa a l'empresa A2 Security Assessors, propietat d'un company del ministre que l'atorga. Són moltes les actuacions que no semblen necessitar de justificar-se davant del poble, tot provocant un flaire a despotisme il·lustrat quan les monarquies deien «tot per al poble, però sense el poble».

I arribats a aquest punt cal preguntar a DA si la resta de partits haguessin pogut fer també un vídeo, amb evident connotació electoral, agafant com a excusa un agraïment a la ciutadania, tot atribuint-se el mèrit exclusiu de la gestió de la crisi sanitària, o l'enquesta d'opinió política s'hagués fet en un altre moment i no ara, on la Covid-19 encara amenaça els ciutadans, també hauria pujat la intenció de vot cap a DA?

El Govern faria bé de pensar en el que va dir **Abraham Lincoln**: «Es pot enganyar a part del poble part del temps, però no a tot el poble, tot el temps». ≡
Membre de la CPN de Progressistes-SDP.